

[Landbrugsministeren.]
 har truffet denne Bestemmelse? Hvis det ærede Medlem ikke kan det, maa det være den, jeg har nævnt, og saa kan det ikke nytte, at man kommer bagefter, naar der er Tale om det indenlandske Forbrug, og hævder, at paa det Punkt er § 2 lige saa god som § 1, men naar der er Tale om det udenlandske, er § 1 den bedste. Et saadant Misforhold i Opfattelsen med Hensyn til det indenlandske og det udenlandske Forbrug kan jeg ikke rigtig forstaa skulde være gældende hos den, som bekendt, højtopleyste danske Landbostand.

Jeppesen (Drusebjerg): Hovedemnet for denne Forhandling har jo været, om den under Punkt II nævnte Form for Kødkontrol er lige saa god og betryggende som den under Punkt I nævnte. Der er sagt mange Ord herom, men jeg vil udtale for mit Vedkommende, at den Bevisførelse, man her har været inde paa, ikke for mig har klaret, at Kontrol efter Punkt I er bedre end efter Punkt II. Naar den højtærede Minister anfører som Bevis for, at den under Punkt I nævnte Kødkontrol er den bedste, at kun Kreaturer, der er slagtet i de offentlige Slagtehus, hvor denne Kontrol udøves, kan faa Udførselsstempel, er det i og for sig ikke noget Bevis. Det er jo en Bestemmelse, som vi selv har gennemført herhjemme, det er ikke noget, der er blevet os paabudt fra anden Side. Dermed vil jeg ikke sige, at det vil være klogt og rigtigt at røre ved denne Bestemmelse, naar vi nu en Gang har den — det kunde maaske i Udlandet opfattes, som om vi vilde ind paa en slappere Kontrol, end vi hidtil har haft —, men jeg nærer ikke fjerneste Tvivl om, at man kunde gennemføre en lige saa god og lige saa betryggende Kontrol, ogsaa hvad disse Kødvarer angaar, i private Slagtehus som i offentlige. Det, det kommer an paa, er, at den iværksatte Kontrol er tilstrækkelig effektiv, og hvis Kontrollen i de private Slagtehus ikke er effektiv nok, som den er nu, og det skyldes, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har sagt, at de Dyr læger, der udøver den, ikke er saa frit stillet som de andre, fordi det er vedkommende Slagtere, der selv vælger dem, kunde man gaa den Vej, at man autoriserede disse Dyr læger, at de blev udnævnt af Landbrugsministeriet; derved vilde de komme til at staa lige saa stærkt og frit som de, der fører Tilsyn i de offentlige Slagtehus. Jeg kan altsaa ikke se, at denne Bevisførelse er rigtig, den har i alt Fald ikke forandret mit Synspunkt.

Men hvorom alting er, den højtærede Minister nævnte i sin Forelæggelsestale og har ogsaa nævnt i Dag, at dette var kun en Station paa Vejen, for ham var Spørgsmaalet i det lange Løb at faa gennemført en virkelig effektiv Kødkontrol, saaledes at den blev fastslaaet for samtlige Landets Kommuner. Det ser ud, som om den højtærede Minister kan faa sit oprindelige Ønske opfyldt meget hurtigt. Det er jo tilkendegivet af to Partier gennem deres Ordførere, at man er Tilhænger af det Princip, og naar den højtærede Minister og hans Parti ogsaa er det, er der jo en Mulighed for, at den højtærede Minister kan faa sit Ønske opfyldt.

Johs. Clausen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kød fra § 2-Kommuner og dette Køds Forhold til vor Eksport har det radikale Partis Ordfører nu udtalt, hvad jeg i det væsentlige mener herom, saa det skal jeg lade ligge.

Naar den højtærede Landbrugsminister hævder, at der sker ingen Ændringer for Landkommunerne, forstaaer jeg ikke den Tale, og jeg maa endnu en Gang tage Ordet og sige, at det er mig ganske uforstaaeligt, at det er i Byerne, hvor man i Forvejen har § 1-Kontrol, Ændringen sker, men ude paa Landet sker der ikke noget, naar man samtidig gør gældende, at det drejer sig om en Overgangsordning, som hurtigst muligt skal føre os til § 1-Kontrol over hele Landet. Det er netop ude paa Landet, Loven vil betyde noget. Der betyder den noget baade for Producenter og Konsumenter, det er dem, der kommer til at mærke Loven, og de har ikke sendt Bud efter denne Lov og ønsker den ikke — det vil jeg gerne have konstateret. Hvis den højtærede Landbrugsminister vil spørge de Organisationer, der bliver berørt af Forslaget, skal han nok faa at vide, hvorledes det ligger.

Den højtærede Landbrugsminister forstod ikke min Stilling med Hensyn til Salg af anden Klasses Kød i samme Butik som første Klasses Kød. Ja, jeg mener lige som Ministeren, at anden Klasses Kød er brugeligt til Menneskeføde; det sælges billigt og skaffer adskillige Mennesker, som vil købe billigt Kød, en brugelig Spise, og Kødet er jo i Forvejen mærket i alle Butikker som første og anden Klasses Kød — der kan ikke tages fejl af det. At dele det i hver sin Butik paa hver sin Side af Gaden, tror jeg ikke vil gavne nogen, heller ikke Forbrugerne, og hvis det gennemføres ude paa Landet, er det min Overbevisning, at det anden Klasses Kød vil være meget vanskeligt at faa afsat.